සංවර්ධනයේ සැබෑ අරුත කුමක්ද?

මිලින්ද මොරගොඩ

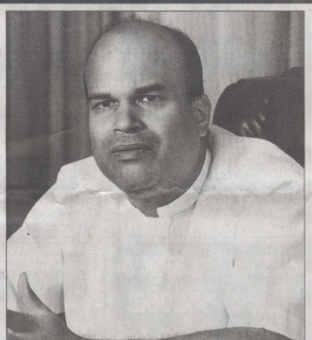

මුල්බොඩ් ක්‍රියාවලිය සුව සම්බන්ධ හෝ සැකසිට අන්තර්ධාරාවට ගත් ළමා සොල්දාදුවන් හා තරුණ පිරිස පුනරුත්ථාපනය අධිකරණ හා නීති ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යංශය කලේ වැඩසිළුවෙක් සම්පාදනය කළේය. රජය, ඔළුන්ගේ මාපියන් හා පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලියට සම්බන්ධ වූ දෙස් විදෙස් උපකාරක ආයතන අපේක්ෂා කළේ මෙම කණ්ඩායමට හොඳ අධ්‍යාපනයක් දී යහපත් පුරවැසියන් බවට පත් කිරීමයි. මම වරක් කිහිප දෙනකුගෙන් ඉගෙන ගැනීමේන් පසු ඔළුන්ගේ අපේක්ෂාව ගැන ප්‍රශ්න කළෙමි. සියලුදෙනාටම තිබුණේ විදේශගමම හා සබඳි පිළිකුරය. මේරේ නිහිඬුරය, මෙවැසිරවකු හෝ ඉංජිනේරුවකු වීමේ අදහසක් තිබේකලුට තිබුණේ නැත.

ගෙමිළ සමාජයේ සමාජමය නොව එදිනෙදා හමුවන මධ්‍යම පාන්තික සිංහල මාපියන්ට ඇත්තේත් කම දරුවා විදේශ රටක ගෙනහුමට හෝ රැකියාකට යවන අදහසයි. තරුණයන් උත්සාහ කරන්නේ කවර හෝ උපායකින් රටින් පිටව ගොස් යමක් කර අනාගතය යහපත් කර ගැනීමයි. ශ්‍රී ලාංකික සමාජය තුළ ජාති, උප් පහත් භේදයකින් හොවම රට හැර යාමේ හැඟීම බලවත්ව හැඟී ඇත්තේ ඇයි? නොයෙක් රවචල් ලාංකිකයන් කම රටවලට පැමිණිමට එරෙහිව සීමා පනවා තිබේ. ඇමෙරිකාව, ඕස්ට්‍රේලියාව හා ප්‍රිතාන්‍යය වැනි රටවලට නීති විරෝධීව පැමණවීට උත්සාහ කිරීම ගැන මාධ්‍ය වාර්තා කරයි. මේ හෙයින් රටට අන්ද ඇති අකර්මිය සුළපටු හොඳේ. සුළු ඇක්ම ශක්තියෙන්, සාධාරණ අස්ථාන ඇතුළු අනාගතය ගොඩ නගාගන්නට ඉවත් නැති බවට මතයක් ඇතිවීම නිසා කවර උපායකින් හෝ විදේශගතවන්නට උත්සාහ කරති. එයින් පෙනෙන්නේ මේ සමාජය විනාශ වී ඇති බවයි. එය අවාසනාවකි.

මෙම අම්හිරි යථාර්ථයෙන් සමාජය ගලවා ගන්නා වැඩසිළුවෙක් වහාම අවශ්‍ය වෙයි. ආර්ථිකය දියුණු කිරීම එකකි. එවිට දේශීයව රැකියා තිබේවයි. පවතින විවෘත ආර්ථිකය වඩා සමිශ්‍ර කර හැමදෙනාටම කරගතහැරීව සමඟවස්ථාව ඇති කිරීම එතිලා වැදගත්ම කාරණයයි. දෙවැන්න ආකල්ප වෙනසක් ඇති කිරීමයි. ආර්ථිකය දියුණු කරන වැඩ පිළිවෙළ සඤස් කළ හැකි වුවත් ආකල්ප වෙනස ඇති කිරීම වඩා දුෂ්කර වකකි.

ආණ්ඩු විසින් කළ යුතු වන්නේ මාපාජනාවගෙන් බැද අයකරගෙන යළි එම බදු මුදල් මාපාජන යහපතට වැය කිරීමයි. ආණ්ඩුවේ වගකීම වීය යුත්තේ සියලුම ඉදුකරන්නා නොව සියලුල කළමනාකරණය කරන්නා බවට පත්වීමයි. නායකත්වය ගෙන ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය කිරීමයි. ජාතික ආරක්ෂාව, නීතිය සහ සාමය, ජාතකන්තර සම්බන්ධතා පවත්වාගෙන යාම, ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය හා දැඩි දේපත් පිරිස රැක බලාගන්නා වීමේය සමාජ ආරක්ෂණ ක්‍රම වැනි විශේෂිත අංශ රජයේ පාලනය යටතේ තැබිය හැකිය. අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය, බලශක්තිය, ආබාධ හවුල්කරුවකු හා තියාශීල කාර්ය භාරයක නියැලිය හැකිය.

ධනය නිපදවිය හැක්කේ පෞද්ගලික අංශයටයි

රජය හා දේශපාලනඥයන් හා බලධාරීයන් සේ තනවුරු කරන්නට බලපෑවේ දකක තුනක් නිසයේ පැවති ස්ථිරයි. ත්‍රස්තවාදය මැඩපවත්වා නීතිය හා සාමය ආරක්ෂා කිරීම පෞද්ගලික අංශයට ඉඩ කළ හොඟකි කාර්යයක් වීය, මේ ගෙයින් සුදුසය වාතාවරණය විසින් ස්ථාවිතවම රජයේ පරිමාණය ප්‍රසාරණය කරන ලද්දේය. දැන් ස්ථිරය අවසන්ය. මහජනතාව බලා සිටින්නේ ආර්ථිකය දියුණුවන තෙක්ය. ආර්ථිකය දියුණු කිරීමට විස්තුද ඇතිරු මාවත් නැත. දියුණු වූ හැම රටක් ලෙසම ලබන්න. ඒ හැම රටකම ඇත්තේ කැපවීම, ආත්ම ශක්තිය ගැන උදාහරණය. මහත් වායකමින් දැන දීනගෙන අත්දැකීම් ඇසුරෙන් ප්‍රායෝගිකව පැමිණි කමන්මන පිළිබඳවය. පොළි කැනසීන් පවත්වගෙන සාර්ථක ව්‍යාපාරිකයකු වූ පුද්ගලයෙකු හා සාර්ථකත්වයට පත් රටක් අතර ගණන් වෙනසක් නැත.

දියුණුවට පත්වූ ලෝකයේ සියලු රටවල් එහිලා පාලක කරගත් පළමු බලවේගය ධනය තිබිකිරීමයි. ධනය නිපදවිය හැක්කේ පෞද්ගලික අංශයටය. කොම්යුනිස්ට්වාදය නිර්මාණය කළ වී.අයි. ලෙනින් ස්වකීය සමාජ දර්ශනය ගොඩනැගුවේ අත්දැකීම් ඇසුරෙනි. ක්‍රමයෙන් සමාජය ගොඩනගන විට ආර්ථිකය සම්බන්ධව අත්දැකීම් ලබන්නට ඔහු සමත්විය. එය ඔහුගේ ජීවිතයේ අවසාන කාලයයි. ජීවිත අත්දැකීම් සහිතව අවසන් කාලයේ ඔහු නව ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති ගැන කතා කළේය. ප්‍රාග්ධනයට මුදල් උපයන්නට ඉඩදෙන්න. රජයට එයින් කොටසක් ලබාගත හැකිවනු ඇති බව ඔහු සඳහන් කළේය. වාණිජික අදහස් තිබුණ සියලු රටවල් අද ධනවාදී නැඟුරුවකින් ධනය උත්පාදනය ගැන විග්‍රහය කරන්නේ එම නැඟුරුව අනුවය. උපයන ධනයෙන් කොටසක් රජය විසින් ලබාගෙන සමාජයේ පිහිටි රාජකාරණය අවශ්‍ය අයට දීය යුතු බව පිළිගනියි. එහෙත් මෙන්ම සංගපූරුවෙන් සිදුවන්නේ එයයි. මිනෑම ආණ්ඩුවකට ආර්ථිකය ගැන තීන්දු ගන්නට හැකිය කිසිවි. එහෙත් ආර්ථික ක්‍රියාවලියෙහි නිරාවරණය කළහිය නැත. ආර්ථික බලවේගය ඇත්තේ පෞද්ගලික අංශය සතුව බව පිළිගත් සැම රටකම වර්තමානයේ දියුණුව කරා ළඟා වී ඇත. සම්පත් මොනවාද ඒවා ආයෝජනය කළ යුත්තේ කවර අවස්ථාවේද යන්න නොදිත් කල්පනා කර තීන්දු ගත යුතුය. ඉඩමෙහි වටිනාකමත් ඇත. නමුත් එය දෙගුණ කෙරුණ වන්නේ එහි ආයෝජනයක් කිරීමෙන් පසුවය. ඉඩමෙහි අයිතිය නොව එහි ආයෝජනය කිරීමෙන් නිපදවන ආර්ථිය අතිවිශාල එකක් බව යථාර්ථයයි. මොළය හාගයේ ඇති විශාල ඉඩම ප්‍රමාණය ආර්ථික කළමනාකරණයක ලක්කළහොත් එය විශාල ධනස්කන්ධයක් බිහිකරනු ඇත. එහි ආදායමෙන් පැල්පත්වාසීන්ට යහපත් නිවාස සංකේරණ ඉදිකරන්නට රජයට හැකිය. පළමුවෙන් අවශ්‍යවන්නේ ආණ්ඩුවේ විසින් නිවැරදි සැලසුම් සකස් කර මහජනතාවට ඉදිවීමක් තිබීමයි. සමාජය විසින් එම අදහස් විශ්වාස කළ යුතුය. ඉඩම පැවරීමේන් හොවුණේ නම් අද දේශීය කර්මාන්තශාලේ සියයට අධික් දහයක් අතර වාර්ෂික වර්ධනයක් පවත්වාගෙන යා යුතුය. පසුගිය දශක තිහියය කිස්සේ සියයට පහකට ආසන්න සාමාන්‍යයකින් වඩා වැඩි සංවර්ධන වේගයක් පවත්වාගෙන යන්නට අප සමත්ව නැත. යුද්ධය එයට ප්‍රධාන හේතුවක් වීය. සුද වීයදම් නිසා ආර්ථික වර්ධනයට අවශ්‍ය ප්‍රාග්ධනය ආයෝජනය කිරීමට අසමත් වීය.

ත්‍රස්තවාදයෙන් රට මුදාගත් මේ අවස්ථාවේ ආර්ථික වර්ධනය කරා ගමන් කරන්නට නම් වෙළෙඳපොළ ආර්ථිකයට ඉඩදීය යුතුය යන අදහස පිළිගත යුතුව තිබේ. මේ වෙළෙඳපොළ ආර්ථිකය යනු සියලුල පෞද්ගලික අංශයේ මාංදීම නොවේ. රජය කොටස්කරුවෙකු කිරීමේන් ආර්ථික වර්ධනයට දායක කරගත හැකි බලවේගය නිර්මාණය කර ගැනීමයි. සිංගප්පූරුවේ ප්‍රධාන ආයතනවල කොටස්වලින් යම් ප්‍රතිශතයක් රජය සතුය. ඉතිරිය කොටස් හිමිවී ඇත්තේ පෞද්ගලික අංශයටය. සමාගම් සාර්ථකව පාලනය වන අතර රජය බදු හා කොටස් ලාභාංශවලට හිමිකම් තියයි. මෙතැන ඇත්තේ අයිතිය පිළිබඳ යල් පැනගිය ආකල්ප නොව සාර්ථකව ව්‍යාපාර පවත්වාගෙන යාම ගැන සංකල්පයයි. ඒනයේන්, ඉන්දියාවේත් මේ ක්‍රමය තිබේ. මෙරට ව්‍යාපාර කිහිපයක් ද රජය හා දෙස් විදෙස් සමාගම් අතර කොටස් හිමිව සාර්ථකව පවත්වාගෙන යයි. ඒවාට දේශපාලන මැදිහත්වීම අඩුය. තීරණ ගන්නේ ආයතනය සාර්ථකව පවත්වාගෙනයාම ගැන අවධානය යොමුකර විනා එය ඇයත් ආණ්ඩුවටයායාගේ අදහස අනුව නොවේ. මූලික ප්‍රතිපත්ති තීරණය කිරීමේන් පසු මේ රෙට අදාහ ලබන ආයතන සාර්ථක වාවසායකයන්ට කොටස් පවරා පාලනය කරන්නට ඉඩ දීය හැකිය. අදාහ ලබන වාවසාය පමණක් නොව ලාභ ලබන ආයතන වුවත් වඩා විස්ධාරණයෙට ලක්කර වැඩි වශයෙන් රැකියා හා ලාභ උපයන්නට පෞද්ගලික අංශයේ කළමණකරන කෙනේය. ලබයන හැකිය. පෙලිකොම් ආයතනයේ පෞද්ගලීකරණය ලංකාවේ එවැනි එක් උදාහරණයකි. පෙලිකොම් සමාගම රජය සතු ව්‍යාපාරයක් වශයෙන් පවත්වාගෙන ගියේ කම අදටත් දුරාතරන සම්බන්ධතාවක් ලබාගන්නට දේශපාලනඥයන්ගේ හිරේදිග අවශ්‍ය වනු ඇත. ගාස්තු අඩු කරගතාරී හා ඕනෑම ආයතනයකින් පහසුවෙන් සබඳතා ගන්නට හැකිවන අන්දමේ පිරිදැළිය වෙනසක් සිදුවූයේ පෞද්ගලීකරණයත් සමයය. ඔබිත්ලෝල්, විදුලිය ඇතුළු අලාභ ලබන හා ලාභ ලබන රජයේ ආයතනවල වුවත් සිදුවිය යුත්තේ පෞද්ගලීකරණයත් සමයය. ඔබිත්ලෝල්, විදුලිය ඇතුළු අලාභ ලබන හා ලාභ ලබන රජයේ ආයතනවල වුවත් සිදුවිය යුත්තේ ව්‍යවසායකයන් සියල්ල පෞද්ගලික අංශයේ කොටස්කරුවෙරය. තැලිලි වෙළෙන්දාත්, එළවළු පළතුරු වෙළෙන්දාත් තුව කිසිප දෙනෙකුට රැකියා සපයන්නේ නම් ආණ්ඩුවට බදු ගෙවන්නේ නම් ඔහු පෞද්ගලික ව්‍යවසායකයෙකි. මහා ආර්ථිකයක් ගැන කතා කළත් ඇමෙරිකාවේ ව්‍යවසායයන්ගෙන් සියයට හැටක් හැත්තෑවක් පමණ සුළු ව්‍යාපාරිකයෝ වෙති. ඉන්දියාව, ජපානය වැනි රටවල ද එය එසේය. ශ්‍රී ලංකාව කළ යුත්තේද මෙවැනි කුඩා පරිමාණයේ සිට මහා පරිමාණය දක්වා හව ව්‍යාපාරශාලයක් ඇති කරන්නට පහසුකම් සැලසීමයි.

භාණ්ඩ මිල පාලනයේදී කළු කඩ බිහිවීම

ශ්‍රී ලංකාවට අවශ්‍යව ඇති සියයට අට සිට දහය දක්වා වැඩි සංවර්ධන වේගයක් ඉක්මනින් ලබා ගන්නට නම් රජයේ අයවැය ස්ථාවරව හා විනිවිද පෙනෙන අයුරින් පවත්වාගෙන යාම අවශ්‍යම සාධකයකි. අයවැය ගිහය පැහැදිලිව අඳු වීය යුතුය. ආර්ථිකයේ කරගතාරීත්වය ඇති කළ යුතුය. පුද්ගලයන් සේම ආයතන අතරත් තරගයක් ඇති නොවුනහොත් රයින් හොඳ ප්‍රතිඵල ලැබෙන්නේ නැත. උදාහරණයක් ලෙස මෙරට වීදුලිය ගාස්තු ගනිමු. අපේ ඒ ඇත්තේ පවත්න එකාධිකාරය ගෙයිනි. මහජනතාවට විකල්පයක් නැත. මෙවා සපයන්නන්. අකර තරගයක් ඇති වන්නේ නම් පාරිභෝගිකයා මිල අඩු, තත්ත්වයෙන් උසස් සේවාවක් ලබා ගනී. වීදුලිය ගාස්තු වැඩි නිසා අපනයනය කරන්නට මෙරට තමිහල්වල නිපදවන දේ මිල වැඩිය. ඒ නිසා විදේශ වෙළඳාමේ දී මෙරට නිපයුම් ප්‍රතිස්පේප වෙයි. වීදුලිය මිල, සංචාරක හෝටලයක කාමර ගාස්තුව වැඩිවන්නට එක සාධකයක් වීය හැකිය. දැනට වේගයක් වර්ධනය වන සංචාරක ක්ෂේත්‍රය දිරි ගන්වන්නට නම් දරාගත හැකි වීදුලිය ගාස්තු ක්‍රමයක් පැවතිය යුතුය.

ආර්ථික වර්ධනය හා පොලී අනුපාත අතර සම්බන්ධයක් තිබේ. අලුතින් ව්‍යාපාර අරඹන ව්‍යවසායකයන්ට මෙරටින් ප්‍රාග්ධනය සොයාගැනීම අපහසුය. හේතුව ඉහළ පොලී අනුපාතයයි. මේ වාණිජ පොලී අනුපාතයන්ට අනුව ප්‍රාග්ධනය සපයාගෙන, වැඩි වීදුලිය බිලක් ගෙවා නිපදවන භාණ්ඩයක් අලවේ කිරීම පහසු නැත. පැහැදිලිවම මෙම ප්‍රශ්න දෙස පුළුල්ව වඩා විවේචණශීලීව අවධානය යොමු කළ යුතුවෙයි. ආණ්ඩුව අඳුවි උද්ධමනය පාලනය කළ හැකි මට්ටමට පත්වෙයි. රජි සෘජු වාසිය ලැබෙන්නේ ව්‍යවසායකයන්ටය. ව්‍යාපාර අරඹන්නන්රය. අලුතින් කර්මාලත් ඇරඹෙන විට යකියා බිහිවෙයි. රජයට බදු ආදායමක් ලැබෙන අවස්ථාවක් ඇතිවෙයි. ව්‍යාපාරවලින් බදු ආදායම වැඩිදුර ලැබෙන විට මහජනතාවගෙන් කෙළින්ම හා වක්‍රව රජය අයකරන බදු අඩු කරන්නට හැකිවෙයි. එය ජීවන විදයම අඩු වීමට බලපාන විශාල සාධකයකි.

අලුතින් ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කරන පුද්ගලයෙකුට ඒ සඳහා අවශ්‍යවන් සොයාගැනීම පමණක් නොව අනුමැතිය සඳහා ආයතන ගණනාවකට යන්නට සිදුවීම ද බාධාවකි. පළාත් පාලන ආයතන, පොරිපතශේන්තු ලියාපදිංචිවීම් පමණක් නොව ඉඩම්, ජල හා විදුලිය පහසුකම් වෙනුවෙනුත් අවසර ගන්නට යන කරන්නට සිදුවන කාලය අළිරුදු ගණන් වීය හැකිය. සරසර කීකී, නිලධාරීන්ගේ ආකල්ප මේ සඳහා බලපාන සාධකය. වෙනත් රටක දිනකින් දෙකකින් ලැබෙන අවසරයට මාස ගණන් කල්යන වීමෙන් විදෙස් ආයෝජකයෝ දුර්මුඛ වෙති. මෙවැනි තීරණ නිදහසේ ගැනීම ප්‍රායෝගිකව පහසු නැත. මන්ද දීර්ඝකාලයක් කිස්සේ ආණ්ඩු හා නිලධාරීන් අපෙරේවවත්ව සිටීමයි. තීරණ ගතහොත් ඒවාට වගකියන්නට වෙයි. හවු වැරදෙයි. කොමිෂන් සභාවලට ගොස් සාක්ෂි දෙන්නට සිදුවෙයි. ඒවත්මේ වෙද්‍යතා හා නිගුහ සේම මාධ්‍යවලින් පෞද්ගලිකව අනාවරණය කිරීම නිසා අපහසුකාවයට පත්වෙයි. එහෙත් යථාර්ථය නම් ආණ්ඩුවක් යෝජනා කරන දෙදෙක් අතරින් හැම දෙයක්ම සියයට සියයක්ම සාර්ථකවන්නේ නැත. හරි වැරදි කිසිය හැකිය. සාර්ථක වන යෝජනා මගින් ලැබෙන ප්‍රතිඵලය ඒ ගැන තීන්දු ගැනීමකින් තොරව සිටීමට වඩා ප්‍රයෝජනවත්ය. තද තීන්දු ඉක්මනින් ගන්නා නිලධාරීන් දිරිමත් කළ යුතුය. වන්නේ නායකත්වය සුද්ධය හමුවේ දැඩි තීන්දු ඉක්මනින් ගන්නට සමත්වීය. ඒවා අසාර්ථක වූවේ නැත. මාර්ග සංවර්ධනය, විදුලිය යෝජනාක්‍රම වැනි යථාදල පහසුකම් නැංවීමේ යෝජනාක්‍රම අරඹන්නට තීරණය කළේ අසීරු තීරණ ඉක්මනින් ගෙන බව පැහැදිලිය. අද අවශ්‍ය වන්නේ ආර්ථිකය සම්බන්ධව ද එවැනි තද ප්‍රතිපත්ති තීරණ ඉක්මනින් ගැනීමය. එවිට සංවර්ධනය වේගවත් වෙයි. මහජනතාවගේ ආදායම වැඩිවෙයි. ජීවන වියදම් අඩු කිරීම සඳහා නොහැක්කකි. ආදායම වැඩිකළ හැක්කේ ආර්ථික වර්ධනය තුළිනි.

තීරණ ගන්නා විට වෙන්දනා වල්ලවෙයි. රජයේ සෑම ව්‍යාපෘතියකටම හවු පරාන්තයක් ඒවා අනුකමයය කරන පරිපාටි ගැන කොමිෂම පත්කරන්නවත් ගියහොත් සංවර්ධනය පසෙකින් තබා සිදුවන්නේ අධිකාරණ ක්‍රියාශීලීග ගැනීම පමණි. ලාංකික සමාජයේ ඇති කුලක හා තවත් කොකෙල් ස්වරෝත්සාහයෙන් දියුණුවනවාට ඇති සැ අසමාන්ත දේශපාලන පක්ෂවලටද උරුම වී තිබේ. සිසු පක්ෂයේ තවත් පක්ෂයේ කරන දෙයක ගෙනෙන ලකින්නම උනන්දු නැත.

ඒ අතර මහජනතාව රජයේ තීරණ ගැනීම හා ආයතන පරිපාලනය සම්බාධනව සිදුවීම වැදගත්ය. ආමණ්ඩවරුන්ගේ අපේක්ෂාව බලය තමන් අත තබා ගැනීමය. පාර්ලිමේන්තු නියෝජිතයන් අමාත්‍යවරුන් කැබිනට්කන් ලේකම්වරුන් ආයතන පාලනය කරන සහ ආයතන සම්බන්ධව තීරණ ගන්නා පිරිස බව ස්ථාපිය ජනද ලියාපයන්ට පෙන්වන්නටය. එම අභිලාෂය අනුව ගමන් කළ යුතය ඉතිරි කරන ලද අත්දැකීම්වලින් පාඩම් ඉගෙන ගත යුතුය. ආණ්ඩුව තමන්ට කළ හැකි කණ්ඩායමට භාර දෙන්නන් නිදහසින් වීය යුතුය. ලෝකයේ කොකොහක ගෝ ආණ්ඩුවලට ඇවිට සැපයීම විනා ව්‍යාපාර කරන්නට හොහැකි වී ඇත යන සංකල්පයට එළඹ වීය යුතුය. වෙළඳපොළ හපුරවන්නට නොහැකිය. එය සිදුවන්නේ ඉල්ලුම හා සැපයුම යන නාගය අනුවය. නීති රීති මගින් පාලනය කරන්නට උත්සාහ කරන හැම අවස්ථාවකම ආර්ථිකයට පිටින් හොපෙනෙන කළ ආර්ථිකයක් බිහිවෙයි. එය ශ්‍රී ලංකාවේ අනන්තවත් සිදුව ඇත. හාණ්ඩ මිල පාලනය කරන විට හෝ හහනම් කරන විට හොපෙනෙන කළ කඩ ඇතිවෙයි. බැංකු පොලිය ගැන නීති රීති පනවන විට මහජනතාව විකල්ප ආයෝජන කරා යයි. ආනයන අපනයන සීමාවන් ඇති කරන විට වංචාකාරී ලෙස විදේශ වෙළඳාම සිදුවෙයි. මේවා අලුත් අත්දැකීම් නොවේ. ආණ්ඩු හමතවත්, පරිපිරෝ ගණකාරන් හඳුනාගත් කරුණුය. අවාසනාව වී ඇත්තේ ඒ බව නොසලකා හැම ආණ්ඩුවක්ම යළිත් එය අත්හදා බලන්නට සූදානම් වීමයි. එයින් අසාර්ථකවන්නේ තමන් බව තේරුම් ගැනීම වරි. රටට අනනාසාවක් ඇත. එයට අභියෝග කරන්නට කිසිවෙකුට ඉඩ දිය යුතු නැත. එසේම රටට දේශනයකුත් තිබේ. දේශනය ඉදිරිපත් කරන්නේ පාලකයාය. එහෙත් මේ අනනාසාව හා දේශනය සහමුලින්ම ජාතකන්තරයෙන් මිදුනු අලුත්ම එකක් වීය හොහැකිය. ලෝකයේ සාර්ථකව පවතින ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික රාමු අතරින් සුදුසු දේ රටට අනතය පරිදි සකස් කර ගැනීම මේ සියලුවේ අලුත් දකකයකට සේන්දුවන ශ්‍රී ලංකාවේ අභිලෝගයයි. පවතින ධනය මෙලොගැනීමට ආණ්ඩු අවශ්‍ය නැත. අවශ්‍ය වන්නේ දේශනයකට අනුව ධනය නිපදවන්නට ඉඩ සැලසීමයි. මේ දේශනය රටට ගැළපෙන එකක් වීය යුතුය. අධිරාජවාදීන්ගේ ධනය නිපදවන ව්‍යාපාර ඔළුන් භාරයේ තබාගැනීම වැනි රහස්වලට හොඳුවවන ආකාරයේ අන්ධකාරයේ ගන්නා තීරණ නොවීම ඉතාම වැදගත්ය.